ARBETSFÖRMEDLINGEN = VUXENDAGIS

Efter att ha jobbat på samma ställe i två år ville jag byta arbetsplats, så mitt emellan två jobb var jag tvungen att blanda in arbetsförmedlingen i mitt liv. Jag kunde egentligen inte ha valt ett så mycket sämre tillfälle, nu när borgarna nyss hade tagit över makten och direkt gett sig på A-kassan och de arbetslösa Men ibland passar ens eget liv inte in i det politiska läget.

Så på min första arbetslösa dag fann jag mig själv stående, för första gången på länge, framför arbetsförmedlingens lokaler i lund. Det var inte ett besök som jag såg fram emot då jag hade hört många historier om människor som blivit indragna i meningslösa åtgärder och behandlade mer som ett problem än en person som behövde hjälp och tips. Så i alla fall tog jag ett djupt andetag och klev in i deras lokaler. Jag möttes av en käck kille som gav mig en nummerlapp och efter ett tag fick jag gå in i en av deras kuber och träffa en arbetsförmedlare.

Såhär i efterhand ställer jag mig frågan om arbetsförmedlingens uppgift borde vara att hota, stressa och göra livet surt för de inskrivna så de ska söka rimliga och orimliga jobb?

Hon satte sig med ett block och frågade mig vem jag var, vad jag hade gjort hittills och hur det hade varit och sedan vad jag hade för planer nu. Jag tänkte för en kort stund att hon kanske var genuint intresserad av mig och ville hjälpa till. Jag berättade att jag hade tänkt söka jobb i Lund och i min hemstad. Det var nog då hon påpekade första gången att de kunde ta bort min A-kassa om jag inte sa ja till jobb. Samtalet fortsatte och utan att jag ställde frågor som rörde A-kassan så lyckades hon förklara för mig att de kunde ta bort den ett par gånger till.

Jag hade gått från att vara en vuxen människa till att bli ett skolbarn igen medan jag satt där, och jag förstod det egentligen inte förrän senare, just då kände jag mig liten och dum. Det är en lustig känsla att bli nedflyttad på samhällets värderingsskala. Från att ha varit någon med en fast inkomst till att bli behandlad som ett problem som man bäst bemöter genom att hota henne till att söka jobb.

Nu har det gått en tid sedan jag var där första gången och jag har lyckats att fixa ett jobb på egen hand, utan någon inblandning av arbetsförmedlingen. Det de gjorde för mig under min arbetslösa tid var att nästan ge mig magsår med de hot och den kontroll som de kunde utöva på mitt liv. A-kassan hann jag knappt få innan jag började jobba p.g.a. lagar och byråkrati, och det gjorde förmedlarens första hot än mer absurda.

Såhär i efterhand ställer jag mig frågan om arbetsförmedlingens uppgift borde vara att hota, stressa och göra livet surt för de inskrivna så de ska söka rimliga och orimliga jobb? Det enda som detta kan leda till är att öka konkurrensen om jobben och därigenom pressa ner lönerna och försämra arbetsvillkoren.

Arbetslöshet kan vara en isolerande och deprimerande sak. Men istället för att låta ensamheten knäcka oss kan vi vända på maktförhållandet – man är faktiskt aldrig ensam som arbetslös. Det finns tusentals människor som vet precis hur det är att utsättas för samma skit. Att hitta sätt att kommunicera och uttrycka denna gemenskap är att skapa en styrkeposition så att handläggare på soc, AF eller försäkringskassan inte längre kan jävlas med en lika mycket.

Det är när vi kämpar tillsammans som vi är starka. Så snacka med andra arbetslösa när du sitter och köar på arbetsförmedlingen, hitta andra som kan ge dig tips på att underminera handläggarnas makt, kolla om din fackklubb har träffar för arbetslösa, surfa runt på Internet, eller varför inte skriva lite om dina eller era erfarenheter till Virvelvinden-bladet?

Ett bra tips att börja med är websidan *arbetsförnedringen.se, som* är gjord av, för och om arbetslösas kamper… Så surfa in på Arbetsförnedringen och läs om hur arbetslösa organiserat sig genom historien, om hur du kan lura de manipulerande handläggarna, om vilka rättigheter du trots allt har. Och dela med dig av det som du själv har lärt dig. Tillsammans kan vi bryta isolationen.

VIRVELVINDEN

NUMMER 12 - SOMMAREN 2007
INFOBLAD FRÅN OSS ALLA TILL ER ALLA I LUND

FILMKVÄLLAR PÅ INDIA DÄCK I SOMMAR

Onsdagen 8/8 Filmkväll: Matewan
Om en gruvstrejk i den Amerikanska staden Matewan 1920 och försöken att överkomma motsättningar mellan svarta, italienska och lokala arbetare. **20.00** på India Däck Bokcafé, gratis.

Onsdagen 15/8 Filmkväll: Flickan från tändsticksfabriken
En film om Iris som arbetar på en mördande tråkig tändsticksfabrik men en dag bestämmer sig för att det är dags för hämnd. **20.00** på India Däck Bokcafé, gratis.

Onsdagen 22/8 Filmkväll: Två tyska systrar
Tyskland, 1968. Da två systrarna Marianna och Juliane kämpar båda för förändringar i samhället, men deras metoder skiljer sig radikalt. **20.00** på India Däck Bokcafé, gratis.

Lördagen 28/7 Fest.
Stor fest för att fira att Lunds fetaste bokcafé, India Däck, åter öppnar efter renovering. 18 + medlemskap (löses gratis i kassan innan festen startar).

Helgen 18-21/10 Skåne Social Forum. Massa grymma föredrag, workshops och annat. Gratis.

India Däck Bokcafé
Sommaröppet från 28/7.
Måndag - fredag 15-20
Fika, böcker, och tidningar på Lunds bästa bokcafé!
Stora Algatan 3, bakom Kulturen, vid Lundagård.

DETTA BLADET

...är skapat av oss i *Virvelvinden*, en socialistisk grupp i Lund.
Vill du hjälpa till med bladet? maila kontakt@virvelvinden.net
Gamla blad finns på www.virvelvinden.net